

مکتبہ
شیخ زین الدین

مولانا

٢١٦

سلسلہ باحث اخلاقی حرم آئینہ حقشناس

گرداورنده: موسسه‌ی ایمان ماندگار

سقا: حجۃ الاسلام صدرالدین نعیمی

دیر زنگنه الاسلام شاه محمد پور

تأشیراتہ نامہ پاکستان

مدیر هنری: مجید

مدیر تولید: اسماعیل سلطان

صفحه‌آرا: سید احسان عابدی

نوبت چاپ: پنجم، زمستان ۱۴۰۲؛ چاپ کل: نهم

شمارگان: ۱,۰۰۰ جلد

شاپک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۵۲۷۱-۰-۳

شابک دوره: ۹۷۸-۶۲۲-۹۵۲۷۱-۴-۶

مرکز پخش:

تلفن: ٠٢٥٣٧٨٤١٢٢٣ • ٠٢٥٣٧٧٤١٧٥٢ • ٠٢١٧٧٦٢٣٥٢٦

•٩١٢٧٩٧٤٧٥• هـ

www.ImanMandegar.ir : تارنما

فهرست

۶۹	حال انسان‌ها در مواجهه با مرگ	مقدمه ۹
جلسه‌ی هفتم		جلسه‌ی اول ۳۱
۷۱	مساله‌ی شرعی پیرامون خمس	عالی محضر خدا و اولیاء خداست
۷۲	مباحثی پیرامون علوم الهی	۳۲ رعایت ادب در محضر خدا و اولیاء او
۷۶	سخنی پیرامون مؤمن حقیقی	
جلسه‌ی هشتم		جلسه‌ی دوم ۳۷
۷۹	دستور ختم زیارت عاشورا جهت دفع بلا	مساله‌ی شرعی پیرامون شک بعد از نماز
۸۴	بررسی یکی از صفات مؤمن	۳۷ فضیلت ماه رجب و اغتنام فرصت
جلسه‌ی نهم		جلسه‌ی سوم ۴۳
۸۷	توجه به موقعیت برای رسیدن به نتیجه	۴۳ توجه به موقعیت‌ها و فرض
۸۸	چطور زندگی کنیم؟	۴۴ فضیلت ماه شعبان و مردم در آن
۸۹	ادب و آداب ماه رجب	۴۵ سخنی پیرامون حضرت ابا عبدالله
۹۲	خر خواهی! خداخواهی!	
جلسه‌ی چهارم		جلسه‌ی پنجم ۵۵
۹۵	مساله‌ی شرعی پیرامون احکام طهارت	۴۹ قدردانی عملی از فرصت‌ها
۹۷	میزان و سنجش اعمال انسان	۵۲ سخنی پیرامون «حقیقت توکل»
۹۹	فرصت‌ها در حال گذر هستند	۵۵ راه‌های شناخت خدای متعال
۱۰۱	داستانی از تأثیر برخورد صحیح	۵۸ خصوصیت ماه رجب
جلسه‌ی یازدهم		۵۹ شناسنامه‌ی اسلام در کلام رسول اسلام
۱۰۵	مراقب عمر خود باشید!	۶۳ چند مساله در باب اجاره
۱۰۷	مراقب همنشین خود باشید!	۶۴ زنگار قلب و جلای آن
۱۰۹	حرف و عمل اهل ایمان	۶۵ سیمای اولیای خدا و منتظران حقیقی
۱۱۰	تأثیر عمل صحیح بر انسان	
جلسه‌ی ششم		

۱۵۷	ضرورت علم در سیر إلى الله تعالى	جلسه‌ی دوازدهم ۱۱۳
۱۶۲	پیرامون یاد و اشتغال به خدا	مسائلی شرعی پیرامون صحت قرائت نماز.
۱۶۵	جله‌ی نوزدهم ۱۶۵	بررسی حال اهل جهنم و بهشت
۱۶۷	ناتوانی انسان برای درک عظمت ایام	گناهان مباغض اذیت پیغمبر ﷺ است.
۱۷۰	پیرامون کمال و سعادت مؤمن	مراحل و روع
۱۷۵	نصایع رسول گرامی اسلام	مکارم اخلاق پیامبر ﷺ
۱۷۳	جله‌ی بیستم ۱۷۳	جلسه‌ی سیزدهم ۱۲۳
۱۷۳	چه کیم تا از رحمت الهی بهره ببریم؟	فضیلت علم و علم آموزی
۱۷۶	خبر خواهی خدا برای بندگان خوبش	ارزش نماز و ذکر الهی
۱۸۱	جلسه‌ی بیست و یکم ۱۸۱	جلسه‌ی چهاردهم ۱۲۹
۱۸۱	مسائلی شرعی پیرامون نماز مسافر	چند مسأله‌ی شرعی راجع به خمس
۱۸۱	توجه به موقعیت خود در این دنیا	راه نجات از شر شیطان
۱۸۳	در راه رجب دنیا چه باشیم؟	شیطان وقتی کجاست؟
۱۸۶	احوال غیر اهل یقین	جلسه‌ی پانزدهم
۱۸۹	جلسه‌ی بیست و دوم ۱۸۹	جلسه‌ی شانزدهم ۱۴۱
۱۸۹	ماه رجب پژوهندگان	مسائلی شرعی بلاد کبیره و نماز مسافر
۱۹۰	پیرامون برخی دلائل سوء خاتمه	توجه به عظمت ایام و اعتمام فرصت‌ها
۱۹۳	سخن پیرامون اختیام فرصت	جلسه‌ی شانزدهم ۱۴۱
۱۹۷	جلسه‌ی بیست و سوم ۱۹۷	جلسه‌ی شانزدهم ۱۴۱
۱۹۷	مسائلی شرعی پیرامون نماز بیمار	مسائلی شرعی پیرامون وسوسات
۱۹۷	سخن پیرامون عالی معالم	پیرامون دعا و آداب آن
۱۹۹	مواعظی از حضرت اباعبد الله علیه السلام	ایمان و خصوصیات مؤمنان
۲۰۱	پیرامون فضیلت ماه شعبان	جلسه‌ی هفدهم ۱۴۹
۲۰۵	جلسه‌ی بیست و چهارم ۲۰۵	عرفان اصیل و تصنیف منحرف
۲۰۵		راه عرفان: علم و مجاهده با نفس
۲۰۷		جلسه‌ی هجدهم ۱۵۷

۲۴۹	﴿ منابع و مأخذ	۲۰۵ زندگی در دنیا ولی برای آخرت
۲۰۵	﴿ آیات قرآن کریم	۲۰۹ یادی از مرگ و قیامت
۲۰۹	﴿ روایات	۲۱۲ رفتار ملک الموت هنگام قبض روح
۲۷۱	﴿ نمایه	۲۱۷ جلسه‌ی بیست و ششم
احوال جناب لقمان در بیان امام صادق		
۲۱۷		
۲۲۳		ضرورت محاسبه و مجاهده
جلسه‌ی بیست و هفتم		
۲۲۱		مسئله‌ی شرعی پیرامون نماز ایام
جلسه‌ی بیست و هشتم		
۲۲۵		ضرورت محاسبه و مجاهده
مسئله‌ی شرعی پیرامون مانع در اعضای وضو		
۲۲۵		مسئله‌ی شرعی پیرامون مانع در اعضای وضو
۲۳۵		پیرامون علم و رحمت واسعه‌ی خدا
جلسه‌ی بیست و نهم		
۲۴۱		مسئله‌ی شرعی پیرامون شک بعد از محل
۲۴۲		ضرورت توجه به موقعیت‌ها
۲۴۴		قدم اول در سفر به سوی خدا
۲۴۵		توصیف مؤمن از زبان علی

کتابی که پیش روی شماست، اولین قسمت از مجموعه‌ی مواعظ استاد بزرگوار ما مرحوم آیت‌الله حق‌شناس است که غالباً ظهرهای دوشنبه و چهارشنبه و شب‌های شنبه در مسجد امین‌الدوله ایراد می‌فرمودند و تاریخ القای آن‌ها بین سال‌های ۶۴ تا ۶۸ می‌باشد که بیشتر آن‌ها تاریخ دارد.

باید اقرار کرد که آنچه در کتاب می‌آید، مسلم‌آرا حوال و هوای اصل سخنان خیلی دور است. زیرا ایشان با یک شور و علاقه به نجات و فلاح مردم، موقعه‌ی می‌کردند که امکان انعکاس آن در کتاب نیست؛ بارها در ضمن موقعه، از خواسته شوق، گریه می‌کردند و یا به درگاه کرم الهی التماس و تضیع داشتند و یا این‌جا و آن‌جا بگو و قیامت و حساب در گفتارشان دیده می‌شد. این چنین حالات، که در این دو مجلد سخنان ایشان بروز و ظهور دارد، اما آن را در نوشته‌ی چاپ شده‌که نتوان یافته؛ اما چاره‌ای هم نیست.

آب دریا را اگر نتوان کشید

هم به قدر تشنگی باید چشید

بنابراین، اگر اشخاصی بتوانند در کنار این نوشته‌ها، سخنان ضبط شده‌ی ایشان را هم بشنوند، از این حالات هم بهره‌مند خواهند شد. آنچه در اختیار بود، نواری بود و بس؛ بنابراین، ابتدا نوارها پیاده شد و سپس تا حدودی که ساختمان اصلی سخن تخریب نشود، جملات از صورت گفتاری و شفاهی به صورت نوشتاوی تغییر یافت.^۱ امدادست مادر این مورد باز نبود؛ زیرا، بنا بر این داشتیم که در حد مقدور، کلمات و عبارات نورانی مرحوم استاد حق حفظ شود و برای این کار، گاه چندین بار، پیاده شده‌ی مواعظ ملاحظه می‌شد تا:

۱. البته در مواردی هم اصل گفتاری سخن حفظ شده است.

امیر المؤمنین علیه السلام باشد که: «رَحْمَ اللَّهُ امْرَأٌ... أَخْذَ بِحُجْرَةِ هَادِ فَنَجَّا»،
یا روایت منقول از امام زین العابدین علیه السلام که: «هَلْكَ مَنْ لَيْسَ لَهُ حَكْمٌ
يُرِيشُهُ». *

ایشان با پرسش از اهل خبره و با کمک گرفتن از فکر و عقل خودش
می‌توانست استادی برای تربیت اخلاقی بیابد؛ البته راه، درازتر می‌شد و
اشتباه در آن ممکن بود. هدایتی که به وسیله‌ی رؤیا رسید، راه را کوتاه کرد
و تجربه‌ی درازمدت نیز نشان داد که درست بوده است.

دوم، همچنین گاهی ممکن است در رؤیا یک مسأله‌ی اخلاقی به
شکل و صورتی خاص، تجسم یابد و این به خاطر آن است که مسأله‌ی
معقولی، محسوس شود. مثل اینکه انسانی که غرق گناه است در
محاصره‌ی آتش دیده شود.

سوم، گاهی خواب، شارت و تشویق و ترغیب است. مثل اینکه
مرحوم استاد فرمودند: «بعضی رفقا را که در این مجلس حضور پیدا
کردند، همین جا آن‌ها را دیده‌ام، در عالم رؤیا دیدم عمامه‌ی سیاه سر
آن‌ها کدانه‌اند خوب! این خیلی خوب است؛ معلوم می‌شود این‌ها
زحمت کشیده‌اند و کار نمی‌کنند».

چهارم، گاهی رؤیا، انداز و مقدار است. استاد می‌فرمود: «شخصی
در عالم رؤیا دید که یک کسی آمد، این دوشاخه را که در برق بود، بیرون
کشید و رفت. برق خاموش شد. خودش گفته بود: من یک التزامی داشتم
از اول رجب، که فلان کار بد را نکنم، در نتیجه این دوشاخه هم در پریز
بود، چرا غم روشن بود؛ همین که من آن التزام را ترک کردم و یک قدری
سسستی کردم و به وسوسه‌ی شیطان گرفتار شدم، شب در عالم رؤیا دیدم
آمدند، دوشاخه را از برق کشیدند و رفتند. این خواب خیلی بد است.
حالا کار حضرت فیل است و دم فیل به زمین می‌رسد که من دو مرتبه آن
التزام را - که از برکات ماه رجب بوده - پیدا کنم و دو مرتبه از عالم غیب
بیایند این دوشاخه را در برق بگذارند».

پنجم، گاهی هم موعظه است. مرحوم استاد می‌فرمایند: «دیدم یک

۱. وسائل الشیعه: ۳۱۷، ۸ باب ۱۱، روایت ۱۰۷۷ و بحار الأنوار
۲. بخاری: ۸۴۰، من یجوز
اخذ العلم منه و من لا یجوز
روایت ۱۰- نهج البلاغه: ۱۰۳،
خطبه ۷۶- و من خطبه له
فی الحث على العمل: خدا
رحمت کند آن کس را که...
دست به دامن هدایت کنندگان
بزند و نجات یابد.

* ۲. کشف الغمة: ۱۱۳، ۲ بخاری: ۷۵، ۱۰۵۹- باب ۲۱-
وصایا علی بن الحسین فیض
و مواعظه

۳. صحیح: ۲۳۶ کتاب
حاضر.

ترازو به مسجد امین الدوله آورده‌اند^۱ و معنا می‌کنند که: «معلوم می‌شود می‌خواهند معنویت شما را وزن کنند و بکشنند؛ یعنی با این کلماتی که از ائمه‌ای اطهار^۲ نقل می‌شود و شما خودتان را با آن تطبیق می‌دهید، وزن می‌شوید.»

ششم، در موقعی اشتباه انسان را به واسطه‌ی رؤیا تذکرداده و راه را نشان می‌دهند. به طور مثال، استاد فرمود: «مرحوم حاج محمد حسن اخوان می‌رفت پای وعظ یک نفر صوفی مشرب. حاج مقدس به ایشان گفت: حاج محمد حسن، پای تفسیر و وعظ این شخص نروایین کج است. یک شب در عالم رؤیا دید که جمعیتی جمع شده است و رسول اکرم^۳ هم تشریف دارند. گفت: رفتم جلو؛ پیش خودم گفتم: بروم به پیغمبر خودم سلامی عرض کنم، اظهار ارادت بکنم؛ وقتی رفتم جلو عرض کردم: سلام علیکم، *أَعُولَةَ الْمُسْكِنِ!* فرمود: سلام علیکم حاج محمد حسن گنابادی! گفتم: *أَكَفَّرْتُنِي نَسْتَمْ! مَنْ مُحَمَّدِي هَسْتَمْ!* پیغمبر^۴ گفت: خیر! تو گنابادی هستی

هفتم، در بعضی موارد هم خواب و رؤیا خبر از محدث می‌شود. مثلاً می‌فرمودند: «قبل از اینکه موشک بیايد، یکی از رفقا در عالم روز داشتند این آیه را خواندند: *كَلَّا إِنَّهَا لَظِيٌّ* * *تَرَاغَةٌ لِّلشَّوْيِ* * *تَدْعُوا مَنْ أَذْبَرَ قَوْلَيْ* * *وَجَحَّفَ قَوْعِيْ*». که تعبیرش این بود: عن قریب یک بلایی برای شما می‌آید که گوشت‌ها را از پوست‌ها جدا می‌کند.»

همان طور که ملاحظه می‌شود، در موارد فوق، هیچ کجا مطلب تازه‌ای به دین افزوده نشده است؛ یا مصدقاق یک دستور کلی است، یا یک تذکر اخلاقی، یا انذار و رفع اشتباه و یا اخبار از آینده. البته نباید از نظر دور داشت که، چنین چیزهایی ممکن است برای هر کسی نباشد و یا بسیار کم باشد.

مطلوب دوم اینکه مسائل مربوط به خواب و رؤیا در روایات به صورت‌های مختلف آمده است. پیامبر عظیم الشان اسلام^۵ گاهی که با مدداد به مسجد تشریف می‌آوردند، از اصحاب سؤال می‌فرمودند:

۱. صفحه‌ی ۷۰ و ۲۳۲ کتاب حاضر.

۲. اما هرگز چنین نیست (که این های بتوان تجارت باش، از) شعله‌های سوزان آتش است، (۱۵) دست و پا و پوست سررا می‌کنند و می‌بردا (۱۶) و کسانی را که به فرمان خدا بیشتر کردند صدا می‌زنند، (۱۷) (و) همچنین آن‌ها که اموال را جمع و ذخیره کردند! (۱۸)؛ (معارج: ۱۵ الی ۱۸)

۳. صفحه‌ی ۲۱۵ کتاب حاضر.

«هَلْ مِنْ مُبَيِّنَاتٍ؟» و یا خود ایشان فرموده بودند خواب بر سه قسم است که یک قسم از آن بشارت از جانب خدای متعال می باشد. یا اهل عصمت ع فرموده اند: خواب یک قسم از چهل و شش قسم نبوت و یا یک قسم از هفتاد قسم نبوت است.

این روایات و نظایر آن ها نشان می دهند که پاره ای از رؤیاهای صادق و قابل توجه هستند. البته هر کسی هم نمی تواند خود را در این جایگاه قرار دهد و این فضیلت، خاص مؤمن پرهیزگار راست گوست؛ ولذا نباید هر کس یک خواب بی اصل را دلیل و سند قرار دهد و چیزی بر دین بیفزاید و یا کم کند.

مسائلی مهم دیگری که تذکر آن لازم است، در مورد اشعاری است که گاه و بی گاه، مرحوم استاد از مشنوی یا گلشن راز نقل کرده اند. من تا آنجا که به یاد دارم، ایشان معمولاً نام شاعری که شعرش را می خواندند، نمی بردند؛ مقصود، پند و اندرزیود و بدون نام شاعرهم این مقصود عملی است؛ حتی ایشان در همین درس ها به اقتضای استاد بزرگوارشان، مرحوم ع بوجردی ع از مشنوی انتقاد هم کرده اند.

این عقیده و مشنون بوده است؛ اما اینکه ما متن را تصحیح و اشعار را استخراج کردند و مطلع شد که بعضی از آن ها از مشنوی و بخشی از گلشن راز و شعرای دیگر است. این انتخاب و نقل، دلیل روشی داشته که آن، حکمت آمیز بودن و اخلاقی بودن اشعار نقل شده است و دلیل دیگری ندارد. این عمل به آن چیزی که ائمه ای اطهار ع فرموده اند، مستند است: «خُذِ الْحِكْمَةَ أَنِّي كَاتَثْ فِيَ الْحِكْمَةِ ضَالَّةً كُلُّ مُؤْمِنٍ»؛ حرف حکمت آمیز را از هر کجا که ممکن شد، بگیرید. به مناسبت، زندگی نامه ای از حضرت استاد نیز در ابتدای این کتاب آورده شده است که إن شاء الله موجب آشنایی علاقه مندان با سیر علمی و عملی حضرت آیت الله حق شناس ع می گردد. در پایان، با همه دقت و مراقبتی که انجام شده، از آنجا که خطا

۱. الكافى: ۹۰، ۸؛ روایت: ۵۹ عن الامام الرضا ع

۲. بحار الأنوار: ۱۸۱، ۵۸
باب: ۴۴ - محقیق الرؤیا و
تعبیرها؛ روایت: ۵۸ دو
روایت از پیامبر مکرم ص و
یک روایت از حضرت امام
موسى بن جعفر ع

۳. بحار الأنوار: ۱۷۵، ۵۸

۴. بحار الأنوار: ۱۶۷، ۵۸ و ۱۷۶

۵. پیروی و متابعت

۶. غرر الحكم و درر الكلم،
ص: ۳۶۰

برآدمی رواست، اگر اشتباهی بر قلم ما رفته باشد، از حضرت منیع و روح بلند استاد بزرگوارمان و همچنین خوانندگان محترم، عذرخواهیم و امید داریم که ما را با تذکر اشتباهات احتمالی، ممنون خویش سازند.
زحمت اصلی کارایین مجموعه به دست دوست فاضل حجت الاسلام صدرالدین نخچی انجام شده است که امیدواریم زحمت ایشان مشکور باشد.

لَهُ الْمَّلْكُ وَالْحَمْدُ

محمد علی جاودان

۱۴۳۰ شوال المکرم ۲۵

۱۳۸۸ مهرماه ۲۲